

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/11/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811010257
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3811010257.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Stanislava Hájička v trestnej veci proti obžalovanej A. N. a spol. pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. a iné prejednal na verejnom zasadnutí dňa 27. februára 2012 odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry v Prievidzi v neprospech obžalovaných E. T. a W. T. a poškodeného N. N. podané proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 6. októbra 2011, sp. zn. 3T/86/2011 a pomerom troch hlasov proti žiadnemu taktu

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania prokurátora a poškodeného N. N. z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 6. októbra 2011, sp. zn. 3T/86/2011, bola obžalovaná A. N. uznaná za vinnú z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., ktorý spáchala na tom skutkovom základe, že v presne nezistený deň v mesiaci marec 2010 bez súhlasu svojho manžela poškodeného N. N. vzala zo skrine jeho bankomatovú kartu k osobnému účtu XXXXXXXXXXX/XXXX vedenú na meno poškodeného vo Všeobecnej úverovej banke, a.s. a vykonala s ňou dňa 21.3.2010 o 20.14 hod., 22.24 hod. a 22.25 hod. výbery z bankomatu Slovenskej sporiteľne po 150 Eur, pričom nemala ku karte žiadne dispozičné právo.

Za tento trestný čin bola odsúdená podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého jej bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov.

Naproti tomu tým istým rozsudkom boli obžalovaní E. T. a W. T. podľa § 285 písm. b/ Tr.por. oslobodení spod obžaloby pre skutok právne kvalifikovaný obžalobou ako prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. a ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. spáchaný sčasti formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák., ktorý mali spáchať na skutkovom základe, že obvinení E. T. a W. T. v presne nezistený deň v mesiaci marec 2010 bez súhlasu poškodeného N. N. vzali jeho bankomatovú platobnú kartu k osobnému účtu XXXXXXXXXXX/XXXX vedenú na meno poškodeného vo Všeobecnej úverovej banke, a.s. a vykonali s ňou niekedy spolu a niekedy každý sám v období od 23.3.2010 do 9.7.2010 viaceru neoprávnených výberov z bankomatov VÚB v rôznych sumách, pričom spôsobili poškodenému N. N. škodu v celkovej výške 2.020 Eur.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. bol poškodený N. N. odkázaný s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej 15 dňovej lehote včas podanými odvolaniami v neprospech obžalovaných E. T. a W. T. napadli prokurátor pre nesprávnosť výroku o oslobodení obžalovaných, t. j. výrokov o vine a treste a poškodený N. N. pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania poukazoval na to, že podľa jeho názoru okresný súd nedostatočne prihliadol na výpoveď obvinenej A. N. a ostatné listinné dôkazy, ktoré podľa názoru prokurátora usvedčujú obžalovaných E. T. a W. T. zo spáchania žalovaného skutku pod bodom 2 obžaloby. Podľa prokurátora sú rozpory vo výpovediach obžalovaných navzájom, ako aj v ich výpovediach v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, ktoré absolútne znižujú vierohodnosť ich výpovedí a pritom ich tvrdenia možno považovať za akt obrany a vyvinenia sa zo spáchania trestnej činnosti. Na základe uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušil a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu s tým, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Poškodený N. N. podané odvolanie v neprospech obžalovaných bližšie písomne neodôvodnil.

Obžalovaní E. T. a W. T. navrhli odvolania prokurátora a poškodeného N. N. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade odvolaní prokurátora a poškodeného N. N., ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 2. februára 2012, na verejnom zasadnutí, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora a poškodeného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1, 3 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku o oslobodení obžalovaných E. T. a W. T. spod obžaloby (o vine a treste) a o náhrade škody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolania prokurátora a poškodeného N. N. nie sú dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne a v súlade so zásadou „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ uvedenou v § 2 ods. 4 Tr. por. vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne a presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného spod obžaloby. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátora nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré odvolateľ navrhol vyhodnotiť inak, než urobil okresný súd. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolací súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, okresný súd v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci vykonanými dôkazmi a tieto správne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má oporu vo vykonanom dokazovaní.

Vzhľadom na už uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolania okresného prokurátora a poškodeného N. N. za dôvodné, preto ich podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.